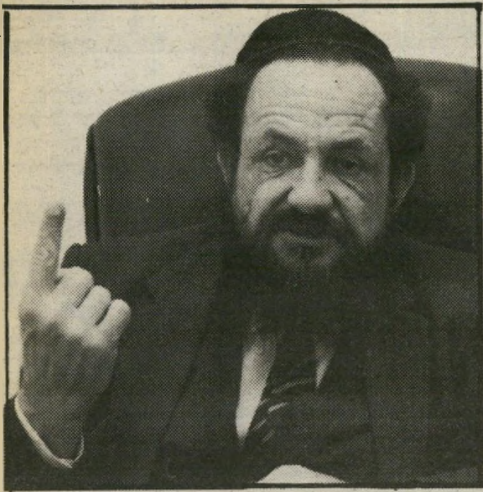

ציון עמריה, תעלום חזק

**הרב רביץ:
לא מסתדר
עם שך**

אייהעלאת אהודסימה מעל ל-2%, אישינוי שיטת-הבחירות, חוק למניעת "תמונות תוע" בה", העברת חוקי-החזיר, חוקי-ההסמכה וחוק השבת — שכולם פסולים לפי חוקי-היסוד: זכויות-האדם (ראה עמ' 17).

ש"ם: מכות קשות

ג'ם ש"ם אינה מעוניינת בבחירות כיום, או בהליכה לממשלה צרה. עם זאת המצב

מגור. האדמו"ר חולה מאוד, וזה שנתיים הוא מתפקד רק בקושי. על הירושה נאבקים שני יים: אחיו, הרב פינחס מנחם אלטר, הנוטה מסורתית לתמוך בליכוד, ובנו, יעקב (המכור נה "רב יעקב"), הנוטה יותר למערך. מנהיג האגודה, שהוא גם טירון פוליטי, סגן-שר-העבודה-הפורש הרב פלרמן, היה תקוע בין שני הכיוונים, ולא ירע להחליט במי הוא תומך. מכיוון שלא החליט, הסתבך עם שני הצדדים. זהו הרקע להתפטרותו.

ההחלטות

החרדים

דו מרידור. שר נחמד, ידאג לקחת את החוק שלו בחזרה. אף אחד לא ילך לריב עכשיו ברציונות עם החרדים. דווקא המשבר האחרון חושף את הקרע בתוך המחנה הדתי. 18 מודטים מפולגים רוצים להחזיר לעצמם את הכבוד.

גידעון סער-סרציוסקי

חישות

הרב פלרמן

בלי תיק, בלי ממשלה

כל זמן שפלרמן היה סגן-שר-העבודה, תמכו פרש והלפרט ביציאה מהקואליציה. היום, כשהוא בחוץ, מעוניינים שניים אלה בהישארות האגודה בקואליציה. כל אחד מהם רוצה להיות סגן-שר-העבודה-הרווחה. פלרמן, לעומת זאת, תומך עכשיו בפרישה.

מועצת הכמיהה-התורה היא הגוף התור רני-רנני העליון של אגודת-ישראל. למר עצה, בת 15 החברים, יש הנהלה כת ארבעה חברים. אבל גדוליה-התורה אינם זוכים לעולם בתמונת המצב הפוליטי לאשורו. הם מקבלים מידע מוטעה מכל צד. כל אחד מספר להם סיפור אחר. מדובר כאנשים העוסקים עם מעל לראשם בלהרוג את עצמם באהלה של תורה. תמונה אמיתית, מדויקת ומהימנה של מה שקורה בזירה פוליטית, לשם קבלת החלטות תיהם המכריעות, אין הם מקבלים. בין הרבי נים השונים ותומכיהם מתקיימת יריבות מתמדת. כל רב הוא מלך בממלכתו הפרטית. אף אחד אינו מוכן לקבל את מרותו של וולת. כל חבר-כנסת מייצג פלג אחר, וגם כסיעה בכנסת אין מי שיכפה מרות.

במהלך המשא-ומתן האחרון (שלאחר התפטרות פלרמן) עם השרים דן מרידור, רוני מילוא ומשה ניסים, בשם הליכוד, לא הצליחו חברי סיעת אגו"י להגיע לכלל הסכמה ביני-הם. חלקם (פרוש, הלפרט, מירוחי) הסתפק בהכנתות הליכוד, וחלקם (פלרמן, ורדיגה) תמכו בפרישה מוחלטת מהקואליציה. מכיוון שלא הצליחו להגיע להחלטה משותפת, החליטו שלא להחליט במשך חודשיים, ובזמן זה לבחון את "התקדמות" הליכוד לקראתם. כמשך חודשיים אלה, כך סיכמו, לא תפ"רוש האגודה מהקואליציה, תצביע על כל ענייני "לגופו", ותבחן את עמידת הליכוד בהבטחותיו.

למה התחייב הליכוד לפני האגודה? מש "כסף קטן": שני סגני-שרים (במקום האחד עד כה), חבר נוסף לוועדת-הכספים (נוסף על ורדיגה), הקפאת חוקי-היסוד: זכויות-האדם,

עם המיפלגות הדתיות כעת, גם לא עבור דן מרידור.

בכירים בליכוד משוכנעים שכל תרגיל העלאת-החוק בכנסת על-ידי אמנון רובינשטיין (תוך עקיפת ועדת-השרים לענייני חקיקה, שם היה החוק תקוע) היה מתואם עם מרידור. מבחינתו האישית של מרידור היה זה בכל מיקרה תרגיל שהשתלם. הוא הצטייר כמי שיש לו העזו ללכת נגד הדתיים, תוך קידום חוק שרוב מכריע בציבור רוצה בו. התיקשות, שפינקא את מרידור עד היום, תפנק אותו עוד יותר בעתיד. התקפות הליי כוד וגניזת החוק, שיבואו בימים הקרובים, כבר לא יקלקלו את דימויו הנאור, האמיץ והליברלי.

כתבים ופרשנים פוליטיים וזיו-סמדי "קנו" בסוף השבוע את האגדה על "בלוק" של כ-12 ח"כים דתיים, המתנגש לתמיכה בממ"שלה צרה בראשות פרס.

התסריט הזה ודומיו, ששיחררו לתיקשות מקורבי פרס, בסיוע בלתי-רציפי מצד מחשקרי הליכוד, יישאר בראשיהם של הוויזו וגם על הנייר הסובל הכל.

בש"ם אמנם ניצלו את הפרשה האחרונה כדי להעביר למצביעיהם (הקרובים ריגשית לליכוד) את המסר שהליכוד והמערך הם, בעצם, אותו דבר. אבל במיפלגה רחוקים מללכת לממשלת-מערך.

כאגודה יש יותר מדי אינטרסנטים, המציפים ככיליון-עניינים להתגשמות הכסחות-הליכוד. גם ורדיגה, למשל, התומך ביציאה מהקואליציה, לא יתמוך בממשלת-מערך. הוא נץ קיצוני, המייצג מיפלגה שהתנגדה להסכמי קמפ-דייוויד.

גה ש"ם מכה חזקה אף יותר. עד עכשיו היה ראש-המועצה אלי מירב, חוזר-בתשובה, איש ש"ם ונאמנו של דרעי. דרעי הגיע במיוחד לעימנואל. עובדיה יוסף שלח לשם מיכ"תבתי-מכה. כל זה לא עזר. הארם שנבחר מקר רב יותר לאגודת-ישראל.

המיפלגה, שנקשרו בה ציפיות רבות, וש-חילוניים רבים הצביעו עבורה, כמעט ואינה מקיימת פעילות. גם הסיעה בכנסת, פרט לר"רעי, חלשה מאוד, וכמעט ואינה פעילה. הער-כתם של כמה מאנשי ש"ם עצמם היא שהם לא יצליחו לחזור על ההישג של ששת המנדטים.

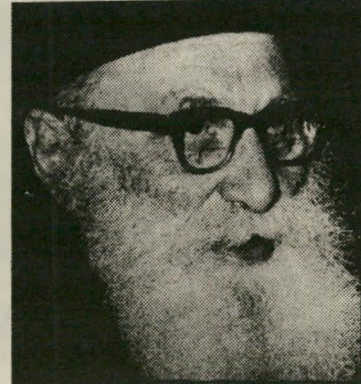
דגל התורה: מצב קשה

ג'ם מצבה של הקטנה מבין שלוש המיפלגות החרדיות הוא קשה. הרב אברהם רביץ, שרבים ציפו שאחרי הצלחתו כמחזיר-בתשובה יהפוך לכוכב פרל-מנטרי, הכויב.

מספרים גם שהוא אינו מסתדר עם פטרונה של המיפלגה; הרב אליעזר שך, ושיש לשך נטייה להתליפו. גם פרשת היופים והשוחד, שנקשרה כפעיליה, לא הוסיפה לה כבוד ויקר. רבים במערך ובשמאל תולים תיקות ר"בות בדעותיו היוניות של הרב שך. אך שך מתנגד מאוד להליכה עם המערך, למרות יוניותו. אין הוא שוכח את תמיכת המערך בחוקי-ההפלות, לפני כמה שנים.

ליאיש לא כדאי

חוק זכויות-האדם הוא כאמת סמרטוט ארום בעיני המיפלגות הדתיות. הן חוששות שחוק זה יסכל מראש כל חקיקה דתית עתידית. על נושא זה הם היו עשויים ללכת "עד הסוף", כלומר: לפרוש מהממשלה, אף אם יביא הדבר להקמת הבחירות. שמיר, בארצות-הברית, הבין זאת. הוא לא יסתכסך

הרבי מגור
בין אח לבן